

ISSN 2181-1571

FarDU. ILMIY XABARLAR

**Scientific journal
of the
Fergana State
University**

5/2021

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ФАРГОНА ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

**FarDU.
ILMIY
ХАБАРЛАР-**

1995 йилдан нашр этилади
Йилда 6 марта чиқади

5-2021

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

ЯНГИ ЎЗБЕКИСТОНДА РАҲБАРЛИК ВА УНГА ЁНДОШ ТУШУНЧАЛАР
СЕМАНТИКАСИГА ДОИР

О СЕМАНТИКЕ УПРАВЛЕНИЯ И ЕГО КОНЦЕПТАХ В НОВОМ УЗБЕКИСТАНЕ

ON THE SEMANTICS OF MANAGEMENT AND ITS CONCEPTS IN NEW UZBEKISTAN

Мўминов Шерозбек Сиддиқжонович¹

¹Мўминов Шерозбек Сиддиқжонович

— Фарғона давлат университети тадқиқотчisi.

Аннотация

Мақолада замон, жамиятдаги ўзгаришлар, унинг тилга, жумладан, раҳбарлик ва унга ёндош тушунчалар семантикасига таъсири ҳақидағы фикрлар баён қилинган.

Аннотация

В статье изложены воззрения о влиянии времени и изменений в обществе на семантику языка, в частности на лидерство и связанные с ним концепции.

Annotation

The article outlines thoughts on the impact of time and changes in society on the semantics of language, including leadership and related concepts.

Таянч сўз ва иборалар: янгиланаётган замон, Янги Ўзбекистон, раҳбарлик, ёндош тушунчалар, семантика.

Ключевые слова и выражения: современность, Новый Узбекистан, лидерство, родственные понятия, семантика.

Key words and expressions: modernity, New Uzbekistan, leadership, related concepts, semantics.

Ўз номи ўзи билан "Ахборот асри" дея ном олган XXI асрда кундан-кунга "замон шитоби тез, парвози тикка" [2,190.] бўлиб бормоқда. Замон шиддати билан боғлиқ ҳолда жамият ҳам, одамлар қалби ва шуури ҳам янгиланмоқда. Бу жараён азалдан олиму фозиллар юрти бўлган Ўзбекистонда, айниқса, яққол сезилмоқда. Бу фикрни Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёевнинг Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Бош ассамблеясининг 75-сессиясида ўзбек тилида сўзлаган нутқида айтган қуйидаги жумлалари ҳам яққол тасдиқлайди: "Жамиятни сийсий, ижтимоий ва иқтисодий модернизация қилиш бўйича кенг кўламли чора-тадбирларимиз натижасида Янги Ўзбекистон шаклланмоқда. Бугунги кунда мамлакатимиздаги демократик ўзгаришлар ортга қайтмайдган тус олди." [1,1].

ЯНГИ ЎЗБЕКИСТОН пойдевори узоқ ўтмишга бориб тақалишини инобатга олган ҳолда, ҳар жиҳатдан янгиланаётган мамлакатимизда раҳбарлик ва унга ёндош тушунчалар семантикаси, раҳбар сўзи билан бир семантик майдонда турадиган тарихий ва замонавий лексик бирликларни англатадиган маънолар, бу маънолар моҳиятидан келиб чиқадиган раҳбарликнинг ўзига хос қирралари ва уларнинг раҳбар мулоқот хулқида намоён

бўлиши хусусида қисқача тўхталиб ўтишга тўғри келади.

Мъалумки, баъзи Шарқ давлатлари, жумладан, мамлакатимиз тарихида давлатни подшоҳлар бошқарғанлар.

ПОДШОҲ сўзига "Ўзбек тилининг изоҳли луғати"да шундай изоҳ берилган:

ПОДШОҲ [ф. ҳукмдор, улуғ, буюқ] Баъзи Шарқ мамлакатларида: мутлақ ҳокимлик қилувчи ҳукмрон унвони ва шундай унвонга эга шахс, шоҳ.[4, 282].

Амир сўзи ҳам мана шундай семантик туругча кирувчи сўзлардан бири бўлиб, бу сўз луғатда шундай изоҳланган:

АМИР [а. ҳоким, ҳукмдор; бошлиқ] 1 тар. Бухорода ва баъзи мусулмон мамлакатларида: ҳонлик, подшолик унвони ҳамда шу унвон эгаси.[4, 78].

Деярли барча тадқиқотларда "амир" сўзининг қисқартма шакли "мир", деб эътироф этилади. Амир сўзи араб тилида амр этувчи, бошлиқ, ҳоким дегани бўлиб, қуйидаги маъноларни англатади:

1) араб халифалигида дастлабки халифалар унвони;

2) уммавийлар даврида алоҳида қўшин қўмандонлари;

3) халифалик томонидан забт этилган вилоятлар ҳокими;

- 4) қадимги подшоҳлар наслидан бўлмаган ҳукмдор;
- 5) Марказий Осиёда Чингизхон наслидан бўлмаган ҳукмдор;
- 6) йирик подшоҳ қўл остидаги (империя таркибидаги) алоҳида бир мамлакат ҳукмдори;
- 7) ислом халифасининг чет ўлкалардаги ноиби;
- 8) вилоят ҳукмдори;
- 9) лашкарбоши, каттагина бир кўшин бошлиғи;
- 10) бошлиқ;
- 11) ислом халифасининг ҳамда бошқа подшоҳларнинг канизакдан бўлган ўғли.

Подшоҳ, амир сўзларининг ўрнида бугунги кунда деярли барча ривожланган мамлакатларда Президент сўзи кенг кўпланилмоқда. Бу сўзга луғатда шундай изоҳ берилган:

1. ПРЕЗИДЕНТ [лот. президентс, президентис – олдинда ўтирувчи] Республика бошқаруви шаклидаги кўпчилик мамлакатларда маълум муддатга сайлаб қўйиладиган давлат бошлиғи.

2. Баъзи илмий муассаса ёки жамиятларнинг маълум муддатга сайлаб қўйилган бошлиғи.

3. Фирма, банк, компания ва шу кабилардаги юқори мансабдор шахс. [4, 307].

Юқоридагилардан маълум бўлмоқдаки, юрт устида турган раҳбарлар турли даврларда турлича атамалар билан номланишган ва давр, сиёsat тақозоси билан бошқарув услублари ҳам ўзгариб борган. Аммо ҳамма замонларда ҳам раҳбарликда умумийликлар бўлганки, қўйида раҳбарликнинг мана шу жиҳатлари хусусида сўз юритамиз.

РАҲБАР форс-тожикча РАҲА (йўл, кўча: чорраҳа) сўзи билан ўзакдош бўлиб, йўлбошли, йўл бошловчи, жамият ҳамда ташкилотда доимий ва ҳал қилувчи таъсирга эга бўлган шахс, шунингдек, ишнинг кўзини биладиган, жамоа, соҳа манфаатларини кўзлаб фаолият юритадиган бошқарув ходимиmdir. [4, 362]. Бугунги ривожланиш босқичи раҳбардан ақл-фаросат, куч-гайрат, изланиш ва топқирликни, ўз устида тинмай ишлашни, тадбиркорликни талаб қиласди.

Замонавий раҳбар тушунчасининг қўйидаги жиҳатлари аҳамиятлидир:

1. Раҳбар ижтимоий шахс сифатида ишлаб чиқарувчи кучлар ва ишлаб чиқариш ресурсларини бирлаштириб, унинг асосий ҳаракатлантирувчи кучини бошқарувчи сифатида омилкорлик билан иш юритувчи шахс.

2. Раҳбар ҳар қандай ишни амалга ошириш учун, аввало, мустақил қарор қабул қила олиши лозим. Бу, фаолияти даражасини белгилайди.

3. У ўз соҳасига янги ғоя, янги ташаббус, янги технологияларни жорий этувчи ташаббускор шахс ҳисобланади.

4. Раҳбар меҳнати тадбиркорликка асосланган машиқатли фаолиятдир. Бу фаолиятта сарфланган куч, маблағ баъзан вақтингча фойда эмас, зарар келтириши, муассаса фойда ўрнига зарар кўриши ҳам мумкин. У бундай ҳолатларни олдиндан кўра олиш ва бунга тайёр туриши, зарур бўлганда, фаолиятини қайта бошлаши, ўзида бунга куч-гайрат топа билиши лозим.

Юқорида келтирилган жиҳатлар раҳбарлик фаолиятининг маълум аспектларини намоён этади, холос. Масаланинг иккинчи муҳим томони – раҳбарлик фаолияти билан шуғулланувчи кишининг шахси билан боғлиқ хислатлардан иборат. Раҳбар ҳалол-пок, виждонли, иймонли, қаттиқўл, диёнатли, меҳр-шафқатли бўлиши керак. Раҳбарликка эгри йўл, эгри қўл, эгри мақсад билан эришиб бўлмайди. Феъл-авторида эгрилик бор киши раҳбарлик лавозимида узоқ фаолият юритаолмаслиги ҳаётда ўз тасдигини топган.

Раҳбар мустақил бўлиши, ижтимоий фаолиятнинг қонуний тақиқланмаган ҳамма соҳаси билан шуғуллана олиши лозим. У фаол бўлмаса, жамиядда ижтимоий фаоллик шаклланмайди.

Бошқарувда тажриба, кўнишка, маҳорат, билим, ақл ва идрокнинг ҳам роли катта.

Раҳбар ўз қобилияти, истеъододини ишга солиб изланади, шу мақсадда ҳаётни, одамларни чуқур ўрганади. Натижада, тўплаган билимлари, тажрибаларини бошқарувнинг умумий қонуниятларига уйғунлаштириб, ўзининг раҳбарлик усулини яратади. У ўз бошқарувини шакллантиришда мутлақо эркин шахсdir, аммо унинг раҳбарлик усули ижобий натижа бериши керак. Раҳбарлик фаолиятининг самараадорлиги шахснинг тафаккури, ақл-идрокига ҳам бевосита боғлиқ. Тафаккур раҳбарга кенг ва чуқур фикрлай олиш, яхшини ёмондан, фойдани зарадан, муҳимни номуҳимдан бехато ажратса олиш имкониятини беради. Агар раҳбарда қобилият шаклланган бўлса, бошқарувнинг сир-асрорларини қийналмасдан эгаллаб, ўз жамоаси ўртасида обрув ва ишонч қозонади.

Демак, ҳар қандай раҳбардан кенг ва чуқур фикрлай олиш билан бирга, уддабурон, ҳаракатчан ва шихоатли бўлиш талаб этилади.

ИЛМИЙ АХБОРОТ

Шунинг учун раҳбарлик фаолиятини тафаккур ва ҳаракат бирлиги дейиш мумкин.

Раҳбардаги ўзига хос талабчанлик, меҳрибонлик ҳамда масъулият жамоа аъзоларида ҳам жавобгарлик ҳиссининг шаклланishiга сабаб бўлади. Малакали раҳбар кадрлар тизимини муваффақиятли шакллантириш учун ижтимоий психология, раҳбар психологияси, бошқарув психологияси каби билимларни яхши ўзлаштириш учун бор имкониятларини ишга солиш керак.

Раҳбар фаолиятининг самараదорлиги ўзини қандай баҳолай олиши, иш вақтининг қадрига етиши, ходимларни тартиб-интизомга қандай ўргатишига боғлиқ.

Иил давомида бажарилган ишлар якуни, яъни нималар қилгани эмас, балки қандай қилгани ҳам таҳлил этилиши лозим. Ташкилотдаги ҳар бир ходим фаолиятининг бундай таҳлили эртанги ишлар самараదорлиги учун жуда мухим.

Кўл остидаги ходимлар билан ҳар йили аноним сўровлар ўтказиш ишдаги муваффақият гаровидир.

Хуллас, жамоадаги раҳбарлик қилиш катта санъат. Раҳбар – устоз, мураббий, жамоа тарбиячиси, жамиятдаги масъул шахс. Унинг машақатли меҳнати натижаси ўлароқ, келажак ворислари камол топиб боради. Демак, раҳбарларга эътибор – Ватан, ҳалқ тақдирiga қаратилган эътибор.

Бугунги кунда раҳбар фаолиятида энг кўп тўқнашадиган мауаммо – бу, раҳбар маънавиятининг кўзгуси бўлган бошқарув маҳорати масаласи ҳисобланади. Бошқарув маҳорати эса, ўз навбатида, бугунги раҳбарнинг маънавий олами билан боғлиқ бўлиб, оддий фуқаролар кўз ўнгидаги унинг сиймоси (ижобий ёки салбий) шаклланади.

Маънавиятли раҳбар ўз фаолиятида бир қатор диагностика усусларини, жумладан, ходимларни баҳолаш ҳамда турли характердаги инсонлар гурухлари билан муносабатда бўлиш, аҳборот ва маълумотлар билан ишлаш, таҳлил қилиш, моделлаштириш, шахс ва жамоага таъсир ўтказиш, ишchan муносабатларни шакллантириш, сўровлар ўтказиш, сұхбатдошни тинглаш санъати, пировард ҳолатда тўғри қарорлар қабул қилиш

А д а б и ё т л а р :

1. Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёевнинг Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Бош ассамблеясининг 75-сессиясидаги нутки // Янги Ўзбекистон, 2020 йил 24 сентябрь.
2. Воҳидов Э. Мұхаббат. – Т.: Адабиёт ва санъат нашриёти, 1976.
3. МАЪНАВИЯТ асосий тушунчалар изоҳли луғати. – Т.: Faafur Fулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи, 2010.
4. Ўзбек тилининг изоҳли луғати. 5 жилдли. Учинчи жилд. – Т.: Ўзбекистон миллый энциклопедияси, 2007.

(Такризчи: С.Мўминов – филология фанлари доктори, профессор)

О.Алиев	
Ахборот хавфсизлигига доир тушунчалар тавсифи	190
К.Пулатов	
Совет даврида Ўзбекистонда тарғиботнинг ривожланишида даврий матбуотнинг ўрни(1953-1956 йиллар)	193
С.Назарова	
Ўзбек санъатини забт этган Қўқон булбули	197
Д.Тошпулатова	
Муаллиф онги ва тафаккурида буюк қадриятларнинг акс этиши	201
И.Жўраев, Ҳ.Жўраев	
Навоий ижодида маънавий-маиший таназзул ва ижтимоий инқироз ифодаси	204
А.Акбаров	
Абадиятга даҳлдор можаро	207
Н.Соатова	
Бадиий тасвирда адабнинг эстетик қарашлари	210
Н.Холматова	
Эркин Аъзам адабий-эстетик қарашларининг шаклланиши	214
Д.Юлдашева	
“Алла” матни лингвофонъклористиканинг ўрганиш объекти сифатида	218
Ш.Кахарова	
Ўзбек ва инглиз педагоглари мулоқот ҳулқида қўлланиладиган мурожаат шаклларининг қиёсий тадқиқи	220
Ш.Мўминов	
Янги ўзбекистонда раҳбарлик ва унга ёндош тушунчалар семантикасига доир	223
Н.Юлдошева	
Содда гап қолиллари воқеланишига таъсир қилувчи морфологик омиллар ҳақида	226
М.Хошимов	
Тилда «субъектив – модал баҳо» микроконцептини воқелантирувчи кириш гапли қўшма гапларнинг лингвокогнитив ва лингвокультурологик жиҳатлари	228
М.Хусайнова	
Касб-хунарга оид латифаларнинг прагматик хусусиятлари	236
ФАНИМИЗ ФИДОЙИЛАРИ	
Илмга бахшида умр	239
Библиография	242